

את-כדרלעמר ואת-המלכים
 אשר אתו אל-עמק שוה הוא
 עמק המלך: ומלכי-צדק מלך
 שלם הוציא לחם ויין והוא
 כהן לאל עליון: ויברכהו
 ויאמר ברוך אברם לאל עליון
 קנה שמים וארץ: וברוך אל
 עליון אשר-מגן צריף בידך
 ויתן-לו מעשר מכל: ויאמר
 מלך-סדם אל-אברם תן-לי
 הנפש והרכש קח-לך: ויאמר
 אברם אל-מלך סדם הרמתי
 ידי אל-יהוה אל עליון קנה
 שמים וארץ: אם-מחוט ועד
 שרוף-נעל ואם-אקח מכל-
 אשר-לך ולא תאמר אני
 העשרתי את-אברם: בלעדי
 רק אשר אכלו הנערים וחלק
 האנשים אשר הלכו אתי
 ענר אשכל וממרא הם יקחו
 חלקם:
 טו אחר | הדברים האלה
 היה דבר-יהוה אל-אברם
 במחזה לאמר אל-תירא
 אברם אנכי מגן לך שכרך
 הרבה מאד: ויאמר אברם
 אדני יהוה מה-תתן-לי ואנכי
 הולך ערירי ובן-משק ביתי
 הוא דמשק אליעזר: ויאמר
 אברם הן לי לא נתתה זרע

והנה בן-ביתי יורש אתי: והנה
 דבר-יהוה אליו לאמר לא
 יירשך זה כי-אם אשר יצא
 ממעיך הוא יירשך: ויוצא
 אתו החוצה ויאמר הבט-נא
 השמימה וספר הכוכבים אם-
 תוכל לספר אתם ויאמר לו
 כה יהיה זרעך: והאמן ביהוה
 ויחשבה לו צדקה: ויאמר
 אליו אני יהוה אשר הוצאתיך
 מאור כשדים לתת לך את-
 הארץ הזאת לרשתה: ויאמר
 אדני יהוה במה אדע כי
 אירשנה: ויאמר אליו קחה לי
 עגלה משלשת ועז משלשת
 ואיל משלש ותר וגזל: ויקח-
 לו את-כל-אלה ויבתר אתם
 בתוך ויתן איש-בתרו לקראת
 רעהו ואת-הצפור לא בתר:
 יא וירד העיט על-הפגרים וישב
 יב אתם אברם: ויהי השמש
 לבוא ותרדמה נפלה על-
 אברם והנה אימה חשכה
 יג גדלה נפלת עליו: ויאמר
 לאברם ידע תדע כי-גר | יהיה
 זרעך בארץ לא להם ועבדום
 וענו אתם ארבע מאות שנה:
 יד וגם את-הגוי אשר יעבדו דן
 אנכי ואחרי-כן יצאו ברכש
 טו גדול: ואתה תבוא אל-אבתך

בשלום תקבר בשיבה טובה:
 טו ודור רביעי ישונו הנה כי לא-
 שלם עון האמרי עד-הנה:
 י" ויהי השמש באה ועלטה היה
 והנה תנור עשן ולפיד אש
 אשר עבר בין הגזרים האלה:
 י" ביום ההוא פרת יהוה את-
 אברם ברית לאמר לזרעך
 נתתי את-הארץ הזאת מנהר
 מצרים עד-הנהר הגדל נהר-
 פרת: את-הקיני ואת-הקניזי
 כ ואת הקדמני: ואת-החתי
 ואת-הפרזי ואת-הרפאים:
 כא ואת-האמרי ואת-הכנעני
 ואת-הגרגשי ואת-היבוסני:
 טז א ושרי אשת אברם לא
 ילדה לו ולה שפחה מצרית
 ב ושמה הגר: ותאמר שרי אל-
 אברם הנה-נא עצרני יהוה
 מלדת בא-נא אל-שפחתי
 אולי אבנה ממנה וישמע
 ג אברם לקול שרי: ותקח שרי
 אשת-אברם את-הגר המצרית
 שפחתה מקץ עשר שנים
 לשבת אברם בארץ כנען ותתן
 אתה לאברם אישה לו לאשה:
 ד ויבא אל-הגר ותהר ותרא כי
 הרתה ותקל גברתה בעיניה:
 ה ותאמר שרי אל-אברם חמסי
 עליך אנכי נתתי שפחתי